Ons kenmerk 2008/29858 **Maastricht** 18 december 2008

VERZONDEN 18 DEC. 2008

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 22 juli 2008 hebben wij een aanvraag d.d. 21 juli 2008 ontvangen van Deponie Zuid NV voor een verandering)vergunning ingevolge artikel 8.1 van de Wet milieubeheer (Wm) en een verzoek om wijziging van de voorschriften ingevolge artikel 8.24 van de Wet milieubeheer. Het betreft de inrichting die gelegen is aan de Europaweg 179 te Landgraaf, kadastraal bekend als gemeente Landgraaf, sektie E, nummers 31, 43, 66 ged., 73 t/m 94, 99, 112, 113, 114, 154 (gedeeltelijk), 155 (gedeeltelijk), 156 (gedeeltelijk), 168 (gedeeltelijk) en 169. De aanvraag en het verzoek zijn geregistreerd onder nummer 08/29858.

Op 16 september 2008 hebben wij verzocht om aanvullende gegevens. Deze aanvullende gegevens, gedateerd op 1 oktober 2008, zijn bij ons op 3 oktober 2008 ingekomen.

De aanvraag voor een veranderingsvergunning betreft de volgende veranderingen:
- tijdelijke opslag van droog brandbaar afval in stortcompartiment met de mogelijkheid dit af te kunnen graven;
- opslag van percolaat in een bufferbassin;
- wijziging capaciteit shredder.

Het verzoek om wijziging van de voorschriften heeft betrekking op:
- voorschrift D.5.2 inzake de aftankplaats van de dieseltank voor de compactor;
- voorschrift E.3.3 inzake het doorspuiten signaleringsdrainage;
- voorschriften I.2 en I.3 inzake een energiebesparingsonderzoek.

Van toepassing zijn met name de categorieën 28.4.a.5 (opslag gevaarlijk afval), 28.4.a.6 (opslag bedrijfsafvalstoffen), 28.4.b (overslag afvalstoffen), 28.4.c.1 (bewerken bedrijfsafvalstoffen), 28.4.c 2 en 28.4.f (storten van afvalstoffen) als bedoeld in bijlage 1 van het Inrichtingen -en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB).

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening
Rabobank
13.25.75.728

2. Huidige vergunningensituatie

Op 4 april 2006 is aan het bedrijf een revisievergunning verleend. Deze vergunning is onherroepelijk sinds 26 mei 2006.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Milieueffectrapportage of beoordelingsplicht (MER)

Het besluit milieu-effectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna :het Besluit) maakt onderscheid naar MER-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en MER-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieu-effectrapportage (verder MER) moet worden opgesteld. Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze MER-beoordelingsplicht is vast te stellen of een MER moet worden opgesteld of niet.

De aangevraagde veranderingen zijn niet van invloed op de MER-plicht van het bedrijf. In het kader van de oprichtingsvergunning van 4 december 1994 is een MER-rapport opgesteld. Een nieuw MER-rapport is niet aan de orde.

3.2. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekkingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden. Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob geen toets plaatsgevonden omdat geen sprake is van oprichtings- of revisievergunning.

3.3. Natuurbeschermingswet en Flora -en Faunawet

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Met deze wet zijn internationale verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn alsook verdragen, bijvoorbeeld het verdrag van Ramsar (Wetlands), in nationale regelgeving verankerd. De Vogelrichtlijn (VR; richtlijn 79/409/EEG) uit 1979 beoogt de instandhouding van alle natuurlijke in wild levende vogelsoorten op het grondgebeid van de EU-lidstaten. De Habitatrichtlijn (HR; 92/43/EEG) uit 1992 heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het grondgebied van de EU-lidstaten. De VR en HR kennen een tweeledig beschermingsregime: gebiedsbescherming en soortenbescherming.

De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet. Op grond van VR en de HR zijn de lidstaten verplicht zogenoemde speciale beschermingszones (sbz's) aan te wijzen en te beschermen. Het is de bedoeling dat deze gebieden tezamen een samenhangend Europees ecologisch netwerk vormen (Natura 2000). De Nbw kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- beschermde natuurmonumenten;
- gebieden die de minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn), zoals Wetlands.

Het grootste deel van de aangewezen gebieden betreft een Natura 2000-gebied.

3.3.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

Om schade aan de natuurwaarden waarvoor Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstorend effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning (artikel 19d, eerste lid). Ook plannen moeten getoetst worden op hun gevolgen voor de Natura 2000-gebieden. Alléén voor een activiteit buiten een Natura 2000-gebied én waarvan de zekerheid bestaat dat de activiteit geen gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied (met inbegrip van de cumulatieve effecten van gecombineerde plannen of projecten), bestaat er géén vergunningplicht. Ook voor een project dat of een handeling die is opgenomen in een beheersplan op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, waarbij de vrijstelling ex artikel 19d lid 2 van toepassing is, hoeft géén vergunning te worden aangevraagd.

De inrichting grenst aan de zuidwestzijde aan het Natura 2000-gebied "Brunssumerheide" (voorheen Habitat-gebied). In oostelijke richting is verder het in Duitsland gelegen "Tevenerheide" gelegen.

Brunssummerheide

De Brunsummerheide is een sterk geaccidenteerd heide- en bosgebied in de oostelijke mijnstreek. Door het gebied lopen een aantal aardbreuken waardoor de grote hoogteverschillen zijn ontstaan. De hoogste delen liggen op het oude Maasterras en bevatten een grofgrindige zandbodem. Lagere delen hebben een unieke bodemopbouw in ons land door de aanwezigheid van tertiair zand dat is afgezet door de zee in een vochtige en warme klimaatsperiode.

Dit zogenaamde zilverzand is uiterst voedselarm. Het gebied wordt voor een deel vrij intensief begraasd, terwijl andere delen de afgelopen decennia onder het bos zijn gelopen door afname van de begrazingsdruk. Een bijzonder fenomeen vormen de doorstroomveentjes in de oorsprong van de Rode Beek en op de Brandenberg en een tweetal hellingveentjes op locaties waar aardbreuken liggen.

De primaire reden om de Brunssummerheide als zogenaamd habitatrichtlijngebied aan te merken zijn het aanwezigheid van zandverstuivingen (code H2330), vochtige heiden (code H4010) en droge heiden (code H4030). In het kader van de vaststelling van het aangewezen habitatgebied als Natura 2000 gebied worden ook de habitattypen zure vennen (H3160), heischrale graslanden (H6230), heischrale graslanden, actieve hoogvenen (H7110), pioniervegetaties met snavelbiezen (H7150), hoogveenbossen (H91D0), kamsalamander (H1166) en de Spaanse vlag (H1078) voor dit gebied meegenomen.

Algemene instandhoudingsdoelstellingen zijn

- het behoud van de bijdrage van het Natura 2000 gebied aan de biologische diversiteit en aan de gunstige staat van instandhouding van natuurlijke habitats en soorten binnen de Europese Unie.
- het behoud van de bijdrage van het Natura 2000 gebied aan de ecologische samenhang van het Natura 2000 netwerk zowel binnen Nederland als binnen de Europese Unie.
- het behoud en waar nodig herstel van de ruimtelijke samenhang met de omgeving ten behoeve van de duurzame instandhouding van de in Nederland voorkomende natuurlijke habitats en soorten.
- het behoud en waar nodig herstel van de natuurlijke kenmerken en van de samenhang van de ecologische structuur en functies van het gehele gebied voor alle habitattypen en soorten waarvoor instandhoudingsdoelen zijn geformuleerd.
- het behoud of herstel van gebiedsspecifieke ecologische vereisten voor de duurzame instandhouding van de habitattypen en soorten waarvoor instandhoudingsdoelen zijn geformuleerd.

Meer specifieke instandhoudingsdoelstellingen zijn gerelateerd aan de diverse voorkomende habitattypen. De instandhoudingsdoelstellingen zijn:

- voor habitattypen H2330 en H3160: het behoud van oppervlakte en kwaliteit;
- voor habitattype H4010: uitbreiding van de oppervlakte en het behoud van vochtige heiden en hogere zandgronden;
- voor habitattype H4030, H6230, H7110 en H7150: uitbreiding van de oppervlakte en verbetering van de kwaliteit;
- voor habitattype H91D0: het behoud van oppervlakte en verbetering kwaliteit;
- voor habitattype H1166: het behoud van de landhabitat;
- voor habitattype H1078: het behoud van omvang en kwaliteit leefgebied.

Tevenerheide
De Tevenerheide betreft een heidelandschap met beboste duinen, vennen en voormalige zandgroeves en is vergelijkbaar met de Brunssummerheide. Op de Tevenerheide komen vergelijkbare habitattypen voor, te weten duinen en droge zandgronden (H2330), zure vennen (H3160), vochtige heiden (H4010), droge heiden (code H4030) en pioniervegetaties (H7150). Behalve deze ook op de Brunssummerheide voorkomende typen komen op de Tevenerheide ook voedingsarme wateren (H3130), grasvennen (H7140) en eikenwouden op zandvlakten (H9190) voor. Het gebied is leefgebied voor een breed scala beschermde soorten.

De instandhoudingsdoelstellingen zijn vergelijkbaar met de instandhoudingsdoelstelling van de Brunssemerheide. In algemeen geldt het behoud en verbetering van de bestaande natuurwaarden als doelstelling.

Beoordeling van de aanwezigheid van de kans op een significant effect
Als gevolg van de aangevraagde veranderingen zijn geen nadelige effecten op de genoemde gebieden te verwachten. Een nadere beoordeling is derhalve niet aan de orde.

3.3.2. Flora -en Faunawet
De aangevraagde veranderingen hebben geen nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)
Voor het lozen van bedrijfsafvalwater is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) verleend door het Waterschap Roer en Overmaas. Dit Waterschap heeft bij brief van 11 augustus 2008 laten weten dat voor de aangevraagde wijzigingen geen vergunning op grond van de Wvo noodzakelijk is. Coördinatie is derhalve niet aan de orde.

3.5. Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO)
Dit besluit is niet van toepassing.

3.6. Besluit milieuverslaglegging en European Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR)
Het besluit milieuverslaglegging is niet van toepassing. Wel van toepassing is de rapportageplicht op grond van het E-PRTR. Deze verordening is in het kader van het VN-verdrag van Aarhus in februari 2006 vastgesteld en verplicht bedrijven rechtstreeks hun emissies naar water, lucht en bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. In bijlage I van deze verordening is opgenomen welke inrichtingen verslagplichtig zijn. Ook de activiteiten van de inrichting zijn aangewezen als verslagplichtige activiteit. Het bedrijf is verantwoordelijk voor de juistheid, volledigheid en tijdigheid van deze informatie en het bevoegd gezag moet deze gegevens beoordelen op volledigheid, consistentie en juistheid. De overheid stelt vervolgens de gegevens beschikbaar voor het Europees register. In 2008 zullen de aangewezen bedrijven voor het eerst moeten rapporteren aan het bevoegd gezag. Dat betekent dat die bedrijven die onder E-PRTR vallen vanaf 1 januari 2007 volgens die nieuwe europese spelregels moeten gaan registreren.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het 'Activiteitenbesluit') in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de 'Regeling'). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

Omdat de inrichting een gpbv-installatie betreft, zoals genoemd in artikel 8.1 Wm, is het activiteitenbesluit niet van toepassing.

4.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

4.2.1. Toetsingskader

De IPPC-richtlijn (Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996, inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) heeft tot doel preventie en beperking van verontreiniging van de in de richtlijn genoemde industriële activiteiten. Ten aanzien van deze activiteiten zijn in de IPPC-richtlijn de best beschikbare technieken opgenomen. De IPPC-richtlijn is volledig in de Wet milieubeheer geïmplementeerd.

Op grond hiervan dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Van de binnen de inrichting te verrichten activiteiten is alleen het storten van afvalstoffen direct in de IPPC-richtlijn aangewezen. Het betreft categorie 5.4 van de in bijlage I van de IPPC-richtlijn. De overige activiteiten zijn niet aangewezen in de IPPC-richtlijn. Voor stortplaatsen is in het kader van de IPPC-richtlijn echter nog geen zogenaamd BREF-document (best reference document) opgesteld. Voor een stortplaats zijn de best beschikbare technieken vastgelegd in door de EG vastgestelde Richtlijn 1999/31/EG. Deze richtlijn is in Nederland geïmplementeerd in de bestaande regelgeving voor stortplaatsen (met name Stortbesluit bodembescherming; Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen; Uitvoeringsregeling stortbesluit bodembescherming). De stortplaats is in 1994 volgens de laatste stand der techniek gebouwd. Ook in 2005 behorende de toegepaste technieken nog steeds tot de best beschikbare technieken zodat geconcludeerd kan worden dat aan de IPPC richtlijn wordt voldaan.

Voor de overige activiteiten worden de best beschikbare technieken toegepast, waarmee de algemene bepalingen van de IPPC in acht worden genomen.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen (algemeen)

Op grond van de Wet milieubeheer worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de gevolgen die verband houden met afvalpreventie en met het doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een Wm-vergunning dient dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) en de daarop volgende wijzigingen.

De hoeveelheid afval die binnen de inrichting ontstaat verandert niet als gevolg van de veranderingsvergunning.

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheerplan 2002- 2012, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd .

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP, het Beleidskader. De doelstellingen van het LAP zijn kortweg aan te duiden als: De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Toetsing doelmatigheid

In de veranderingsvergunning zijn geen andere afvalstoffen aangevraagd dan nu reeds vergund zijn. Dat geldt zowel voor de acceptatie, de opslag als ook de bewerking. Op grond van de veranderingsvergunning is wel aangevraagd om bepaalde afvalstoffen te storten en eventueel later af te graven. Dit afval zal dan worden verbrand.

Opslag van afvalstoffen

Het uitsluitend opslaan van afvalstoffen is op grond van het LAP toegestaan. Op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Het gescheiden storten van een specifieke afvalstroom, in dit geval droog brandbaar afval, met als doel dit afval in een later stadium weer op te graven en af te voeren naar een verbrandingsinstallatie, is in zekere zin vergelijkbaar met het tijdelijk opslaan van afval. Het betreft afval waarvoor een stortverbod geldt en dat alleen met een ontheffing gestort kan worden. Een ontheffing wordt alleen verleend als de verbrandingscapaciteit in Nederland volledig benut is. De minimumstandaard voor dit afval is verbranden en door het afgraven en verbranden van eerder met ontheffing gestort afval kan hieraan alsnog worden voldaan. Het afgraven en vervolgens verbranden van dit afval kan derhalve als doelmatig worden aangemerkt.

Voor dit gescheiden storten en afgraven van afval gelden wel een aantal randvoorwaarden. In de aanvraag is slechts vermeld dat dit afval droog brandbaar afval is dat geen biologisch afbreekbare fractie bevat. In de aanvullende gegevens van de aanvraag is vermeld dat dit droog brandbaar afval voor het storten visueel gecontroleerd wordt en dat dit afval moet voldoen aan de acceptatie-eisen van de verbrandingsinstallatie. Dit betekent volgens de aanvullende gegevens dat het te verbranden afval vooral de volgende stoffen niet mag bevatten:

- giftige, ontplofbare of zelfontbrandbare stoffen;
- hinderlijke geurende stoffen;
- stoffen die schade kunnen toebrengen aan mens, flora en fauna;
- stoffen die in aanraking met water gassen ontwikkelen, exotherm reageren en/of ontbranden;
- stoffen die in combinatie met het overige afval giftige stoffen kunnen opleveren;
- stoffen die schade kunnen toebrengen aan installaties of materieel op het terrein van de verbrandingsinstallatie;
- afval van vlees-, vis, of pathologisch afval;
- afval dat radioactieve stoffen bevat die een ioniserende straling uitzenden en materialen die daaraan zijn blootgesteld;
- gesloten vaten, bussen, drums en ander verpakkingsmateriaal waarvan op de inhoud geen directe controle mogelijk is;
- autocarrosserieën of onderdelen daarvan en autowrakken en auto-onderdelen, die olieresten en/of brandstof kunnen bevatten;
- brandend, broeiend of smeulend afval en
- afval dat gevaarlijk of klein gevaarlijk afval bevat.

Daarnaast mag afval niet te groot zijn, niet massief zijn en geen lintvorming in de oven veroorzaken.

De op stortplaats Landgraaf te accepteren afvalstoffen voldoen min of meer per definitie aan de vermelde eisen omdat acceptatie van gevaarlijk afval, radioactief afval, autowrakken, oxiderende en ontplofbare stoffen binnen de inrichting verboden is. Daarnaast zal geen brandend of smeulend afval worden afgevoerd en evenmin vlees, vis of pathologisch afval terwijl de definitie "stoffen die schade aan mens of milieu kunnen toebrengen" te vrijblijvend is om te kunnen toetsen.

Aangevraagd wordt een maximale capaciteit van 40.000 ton per jaar. Daarbij gaan wij er van uit dat deze maximale capaciteit alleen kan worden afgegraven als deze vooraf ook daadwerkelijk als zodanig gestort is. Het storten van dit afval zal geschieden in aparte stortvakken van 50 bij 50 meter en 2 meter hoog. Waar deze vakken worden aangelegd en hoeveel van deze vakken er zullen zijn dient ook vooraf in het exploitatie, controle en toezichtplan als bedoeld in voorschrift C.2.1 te worden opgenomen. Hiertoe worden in de vergunning voorschriften opgenomen.

Een ander aspect dat beperkingen oplegt aan het opgraven van afval is de wettelijke verplichting de stortplaats uiterlijk binnen een termijn van dertig jaar na aanleg van de onderafdichting af te dichten. Dit betekent dat het afgraven van afvalstoffen niet mag leiden tot een langere exploitatiefase dan op grond van het Stortbesluit toegestaan is. Dit betekent ook dat het brandbare afval niet onbeperkt en tot aan het einde van de exploitatiefase kan worden afgegraven. Vanwege klink en zetting van het gestorte afval dient in ieder geval de laatste 5 jaar van de exploitatiefase geen afgraving meer plaats te vinden. Ook hiervoor worden voorschriften in de vergunning opgenomen.

Verder wordt conform het Besluit stortplaatsen en stortverboden in de vergunning opgenomen dat afval dat langer dan 1 jaar ligt als definitief gestort wordt aangemerkt en dus niet meer mag worden afgegraven.

4.3.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld. De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag om een veranderingsvergunning worden geen nieuwe afvalstoffen geaccepteerd.

4.3.4. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. Deze procedures dienen gebaseerd te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord".

De acceptatie- en verwerkingsprocedures zijn in het kader van de revisievergunning vastgelegd. Alleen voor het afgraven van gestorte afvalstoffen dient een procedure te worden opgesteld. Hiertoe wordt een voorschrift in de vergunning opgenomen.

4.3.5. Administratieve organisatie en interne controle

In het LAP is tevens aangegeven dat een beperkt aantal bedrijven dat gevaarlijke afvalstoffen accepteert over een adequate administratieve organisatie en een interne controle (AO/IC) dient te beschikken. Onder administratieve organisatie wordt verstaan het complex van organisatorische maatregelen gericht op de informatieverzorging ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een organisatie, alsmede voor het afleggen van verantwoordingen. Onder interne controle wordt verstaan het toetsen van resultaten aan normen door of namens de leiding ten behoeve van de leiding. Via de AO/IC dient een betrouwbare informatie naar het management en derden (vergunningverleners en toezichthouders) te zijn gewaarborgd. Met betrouwbaar wordt bedoeld een juiste, tijdige en volledige informatieverzorging die tevens controleerbaar is. Op grond van het LAP dienen deze procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord".

Vanwege de veranderingsvergunning verandert de administratieve organisatie en de interne controle niet.

4.3.6. Besluit financiële zekerheidstelling milieubeheer (Besluit FZ)

Dit besluit is in het kader van deze veranderingsvergunning niet van toepassing.

4.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan geen andere afvalwaterstromen dan die welke op grond van de revisievergunning verleend zijn. Wel onderdeel van de veranderingsvergunning is de realisatie van een bufferbassin voor percolaat. Dit bufferbassin heeft een inhoud van 11.000 m^3 en wordt gerealiseerd op het stortlichaam. Het bufferbassin heeft geen wezenlijke invloed op de afvalwaterstromen die ontstaan. In het kader van de Wvo wordt deze wijzigingen gelegaliseerd met een melding. Zie verder onder 4.5.4.

4.5. Bodem

4.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

De bodemnulsituatie is al in het kader van de vigerende vergunning vastgelegd.

4.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Er worden geen andere bodembedreigend activiteiten verricht dan reeds vergund zijn. De opslag van afval dat mogelijk wordt afgegraven vindt plaats binnen het stortlichaam en daarom boven de bodembeschermende voorzieningen die in het kader van het stortbesluit getroffen zijn.

Voor wat betreft het verzoek om voorschrift D.5.2 aan te passen zodanig dat de aftankplaats van de dieseltank voor de compactor niet van een aaneengesloten verharding hoeft te zijn voorzien. De reden voor dit verzoek is gelegen in het feit dat het stortlichaam gedurende de exploitatiefase in hoogte varieert en dat deze verharding regelmatig zou moeten worden verplaatst. Dat is niet praktisch en kostbaar terwijl de verharding daarnaast niet bestand is tegen de compactorwielen. In plaats van een aaneengesloten verharding wordt het vulpunt van de tank voorzien van een morsbak en zal permanent een voorraad van 25 kg absorptiemateriaal aanwezig zijn. Gelet op het bovenstaande worden de gevolgen voor het milieu in voldoende mate voorkomen en kan met het verzoek worden ingestemd. Hiertoe zal in de vergunning een voorschrift worden opgenomen.

Daarnaast wordt verzocht om voorschrift E.3.3 inzake het doorspuiten signaleringsdrainage aan te passen. Op grond van dit voorschrift dient de signaleringsdrainage onder de onderafdichting periodiek te worden doorgespoten. Dit drainagesysteem heeft tot doel een lekkage in de onderafdichtingsconstructie te signaleren. Gebleken is dat door het doorspuiten van deze leidingen het signaleren van een lekkage minder goed gaat. Het water dat gebruikt wordt om leidingen dor te spuiten blijft namelijk nog vrij lang uit dit systeem komen waardoor gedurende een lange periode onduidelijk is of het water dat uit dit systeem komt afkomstig is van een lekkage of doorspuitwater is. Net het verzoek om dit voorschrift zodanig aan te passen dat dit systeem niet hoeft te worden doorgespoten kan derhalve worden ingestemd. Voorschrift E.3.3 wordt derhalve aangepast.

Voor de percolaatdrainage geldt dat niet. Deze leidingen bevatten permanent percolaat en de hierin aanwezige verontreinigingen kunnen tot verstoppingen leidingen. De verplichting tot het doorspuiten van deze leidingen blijft derhalve ongewijzigd in de vergunning.

4.5.3. Bodem of grondwaterbeschermingsgebied

De inrichting is niet gelegen in een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied.

4.5.4. Stortbesluit bodembescherming

Op het stortlichaam is een percolaatbufferbassin aangebracht. Dit bassin is ca. 11.000 m^3 groot en is aangelegd met als doel tijdelijk percolaat te kunnen bergen. Deze tijdelijke opslag van percolaat is nodig in periodes dat in korte tijd veel regen valt en te weinig gezuiverd percolaat kan worden afgevoerd. Ook is dit nodig in de periode dat onderhoud verricht wordt aan de PWZI en wanneer de percolaatdrainageleidingen moeten worden doorgespoten cq. hieraan onderhoud moet worden verricht.

Het bassin is opgebouwd op een laag avi-assen, de dijken zijn opgebouwd met slibben. Hierboven is een 20 centimeter dikke kleilaag aangebracht die als een separate vloeistofdichte kleilaag moet voorkomen dat percolaat opnieuw het stortlichaam kan intreden. Daarbij geldt dat het bassin niet alleen dicht moet zijn maar ook voldoende sterk. Het bassin dient voor opvang van overtollig percolaat bij hevige regenval en de opvang van percolaat bij onderhoud en inspectie van het percolaatdrainagesysteem.

In de aanvraag is vermeld dat het vullen van het bassin geschiedt via een leiding uit de pompput nabij de lift. Volgens de aanvullende gegevens betreft het een recirculatieleiding voor het recirculeren van percolaat. Hoewel een dergelijke leiding aangelegd kan zijn (de tekening uit 1994 is niet bijgevoegd en een nadere beschrijving evenmin) is evident dat van recirculatie van percolaat geen sprake kan zijn omdat dit op grond van het Stortbesluit niet is toegestaan. Op grond van artikel 5 van het Stortbesluit dient percolaat namelijk te worden opgevangen, verzameld en gezuiverd of afgevoerd op een zodanige wijze dat geen gevaar voor bodemverontreiniging bestaat. Over deze afvoerverplichting is de hele systematiek van het Stortbesluit en de daarin vermelde richtlijnen heel duidelijk. Het Stortbesluit gaat uit van een systeem dat water afvoert en voorziet op geen enkele wijze in het bufferen en/of rondpompen van percolaat door het stortlichaam. De bodembeschermende voorzieningen zijn hier dus niet op berekend waardoor het opbufferen en rondpompen van percolaat ook veel grotere risico met zich mee brengt. Dit wordt onderschreven door de recente lekkages binnen de inrichting. Dat het recirculeren van percolaat niet de bedoeling van het Stortbesluit is, blijkt ook uit het ontbreken van voorschriften voor buffering of rondpompen van percolaat.

Verder wordt opgemerkt dat de pomp die het percolaat naar het calamiteitenbassin verpompt automatisch gereguleerd is in relatie tot het niveau van het percolaat in de tunnel. Omdat het een calamiteitenbassin betreft dat uitsluitend bedoeld is voor een tijdelijke opvang en omdat percolaat primair moet worden afgevoerd naar de PWZI, is het automatisch verpompen naar een het calamiteitenbassin in beginsel strijdig met de randvoorwaarden voor het vullen van dit calamiteitenbassin. Dit bassin wordt immers slechts incidenteel gevuld, namelijk bij onderhoud van de PWZI en de percolaatdrainage. In beide gevallen is sprake van een planmatige situatie.

Het automatisch verpompen van percolaat naar het calamiteitenbassin is alleen toegestaan als het percolaat vanwege een calamiteit niet naar de PWZI verpompt kan worden.

Een dergelijke calamiteit doet zich alleen voor als de PWZI onverwacht uitvalt (storing) of onverwacht te hoog belast wordt (bv veel percolaat als gevolg van veel neerslag in korte tijd). Het automatisch verpompen van percolaat naar het calamiteitenbassin binnen de hierboven vermelde randvoorwaarden kan alleen als het vloeistofniveau van de percolaatbuffer in de PWZI daarbij sturend is. Dat kan alleen als in de tunnel ten minste twee pompen aanwezig zijn waarbij in de standaardsituatie door de eerste pomp naar de PWZI gepompt wordt en de tweede pomp, in het geval dat de eerste vanwege een calamiteit afschakelt, percolaat naar het calamiteitenbassin verpompt. Een alternatief is een schakelklep in de pompleiding maar deze moet dan achter de pomp zitten, net als de leiding naar het calamiteitenbassin. Omdat op dit moment onduidelijk is hoe dit gerealiseerd is en hoe de besturing plaats vindt zijn voorschriften in de vergunning opgenomen die de technische situatie en de bedrijfsvoering moeten brengen.

Voor het legen van het bassin is in de aanvraag in eerste instantie vermeld dat dit met een gierton geschiedt. Dit heeft echter niets van doen met best beschikbare technieken omdat dit zou betekenen dat grofweg 1100 giertonnen van 10 m^3 van boven naar beneden gereden zouden moeten worden. Naast de hiermee gepaard gaande milieubelasting is dit ook economisch niet efficiënt. Naar aanleiding hiervan heeft het bedrijf in de aanvullende gegevens aangegeven dat het percolaatbassin zal worden geledigd door het terugpompen van percolaat in een noodschacht. Deze noodschacht heeft een heel andere functie dan het terug laten lopen van percolaat. Indien deze schacht zou worden gebruikt voor het terugpompen van percolaat wordt daarnaast mogelijk percolaat, dat eerder aan het stortlichaam onttrokken is, weer in het stortlichaam gebracht. Dit betekent dat percolaat wordt rondgepompt, hetgeen in strijd is met het stortbesluit (zie hierboven).

Het terugvoeren van percolaat vanuit het calamiteitenbassin dient daarom rechtstreeks naar de PWZI te geschieden en wel zodanig dat het teruglopen van percolaat naar het stortlichaam technisch onmogelijk is. Ook hiertoe worden voorschriften in de vergunning opgenomen. .

In de aanvraag is vermeld dat de mogelijkheid om afvalwater te lozen op de riolering soms door de gemeente Landgraaf wordt afgesloten. De reden hiervoor zou zijn dat de capaciteit van de riolering bij hevige regenval te beperkt is. In de aanvraag wordt echter op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat hiervan sprake zou zijn, onder welke voorwaarden dit geschiedt en welke maatregelen binnen de inrichting worden getroffen om dit op te vangen. Dit argument gaat derhalve vooralsnog niet op.

In de vergunning zullen ten aanzien van het calamiteitenbassin voorschriften worden opgenomen met betrekking tot:

- de aanleg, constructie en keuring van het bassin;
- het vullen en leegmaken van het bassin;
- het voorkomen van lekkages naar het stortlichaam waarbij gebufferd bassin opnieuw in het stortlichaam kan raken;
- de tijdelijkheid van de opslag in het bassin en de voorwaarden waaronder dit mag gebeuren;
- de afvoer van de materialen die zijn gebruikt bij de aanleg van het bassin.

4.6. Energie

De beoordeling van de efficiëntie van het energieverbruik binnen de inrichting vindt plaats op basis van de "Circulaire energie in de milieuvergunning" (uitgegeven door het Ministerie van VROM en het Ministerie van Economische Zaken van oktober 1999). Volgens deze circulaire behoeft geen speciale beoordeling van het energieverbruik plaats te vinden indien jaarlijks minder dan 50.000 kWh aan elektriciteit of 25.000 m3 aan aardgas (of aardgasequivalenten) wordt verbruikt.

De inrichting heeft volgens de aanvraag een energieverbruik dat deze ondergrenzen ruimschoots overschrijd, te weten ca. 355.000 kWh en ca. 76.000 m3 aardgasequivalenten. In de aanvraag wordt echter geen nader inzicht gegeven in eventuele mogelijkheden tot energiebesparingsmaatregelen. Om dit inzicht alsnog te verkrijgen zal in de vergunning een energiebesparingsonderzoek worden voorgeschreven.

In het activiteitenbesluit zijn de ondergrenzen voor een energiebesparingsonderzoek vastgesteld op 75.000 m^3 aardgas(equivalenten) of 200.000 kWh. Het verzoek is de voorschriften I.2 en I.3 zodanig aan te passen dat een energiebesparingsonderzoek pas hoeft te worden verricht als de ondergrenzen van het Activiteitenbesluit worden overschreden. Met dit verzoek kan worden ingestemd.

4.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

4.7.1. Besluit risico's zware ongevallen (BRZO) en Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Deze besluiten zijn niet van toepassing.

4.7.2. Brandveiligheid

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghouder een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en –voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

De in de veranderingsvergunning opgenomen aspecten hebben geen nadelige invloed op de brandveiligheid. Het storten van brandbaar afval is ook nu reeds vergund terwijl het opgraven van dit materiaal geen wezenlijk andere risico's met zich meebrengt.

4.8. Geluid

4.8.1. Algemeen

De geluidemissie van de inrichting zal als gevolg van de voorgenomen veranderingen niet wijzigingen. Dat geldt eveneens voor trillingen en indirecte hinder.

4.9. Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik

De veranderingsvergunning heeft geen significante invloed op het grondstofverbruik.

4.10. Lucht

4.10.1. Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit (Wlk) in werking getreden. Samen met de in werkingtreding van de Wlk is onder meer een Bijlage 2 aan de Wm toegevoegd. In deze bijlage zijn de grenswaarden opgenomen die voorheen in het Blk 2005 waren vastgelegd. Daarnaast zijn gelijktijdig met de Wlk de volgende regelingen in werking getreden:

- de algemene maatregel van bestuur "Niet in betekenende mate bijdragen" (Besluit NIBM);
- de ministeriële regeling "Niet in betekenende mate" (regeling NIBM);
- de ministeriële regeling "Beoordeling luchtkwaliteit 2007";
- de ministeriële regeling Projectsaldering luchtkwaliteit 2007.

Bovendien werkt de Minister van VROM nog aan een amvb "Gevoelige bestemmingen". De Wet luchtkwaliteit vormt onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5). De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005).

Emissies van zwaveldioxide (SO_2), stikstofdioxide (NO_2), zwevende deeltjes (PM10), looddeeltjes, koolmonoxide (CO), en/of benzeen die binnen de inrichting ontstaan in een hoeveelheid van meer dan 1% van de grenswaarden dienen te worden getoetst aan de grenswaarden zoals genoemd in Bijlage 2 bij de Wm.

In het kader van de Wlk hoeven projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging echter niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het besluit NIBM definieert het begrip NIBM als een project dat minder dan 1% van de grenswaarden bijdraagt aan de achtergrondwaarde. Dit komt overeen met bijdrage van 0,4 microgram/m^3 voor fijn stof en NO_2 (zijnde 1% van grenswaarde 40 µg/m3).

Toetsing

De aanvraag voor een veranderingsvergunning heeft geen relevante emissies van fijnstof of andere in de Wlk genoemde stoffen tot gevolg. Eventuele emissies hebben geen invloed op de luchtkwaliteit buiten de inrichting.

4.10.2. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

Op grond van de veranderingsvergunning treden geen andere emissies op dan de reeds vergunde emissies.

4.10.3. Geur

In het kader van de veranderingsvergunning zijn twee veranderingen vermeld die van invloed zijn op de geuremissie van de inrichting. Ten eerste is vermeld dat de verwerkingscapaciteit van de shredder voor groenafval niet 15 ton per uur maar 40 ton per uur bedraagt.

Daarnaast heeft de verwerking van 40.000 ton brandbaar afval en de inrichting van een calamiteitenbassin een geuremissie tot gevolg. Uit de aanvullende gegevens blijkt echter dat de verandering van de capaciteit van de shredder niet terecht is en dat de capaciteit van de shredder ongewijzigd blijft, te weten 15 ton per uur.

Toetsingskader

Het geurbeleid is vastgelegd in de NeR. Dit beleid is gebaseerd op de circulaire van 30 juni 1995 van de minister van VROM en kent de volgende algemene uitgangspunten:

- als er geen hinder te verwachten is, zijn maatregelen niet nodig;
- als hinder te verwachten is, worden de best beschikbare maatregelen getroffen.

Daarbij geldt dat de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan. Voor bedrijven die onder een bijzondere regeling van de Ner vallen, hoeft het acceptabele hinderniveau niet te worden bepaald. Daarnaast hebben wij in 1996 de nota "Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven" vastgesteld, waarin het landelijke geurbeleid nader is uitgewerkt. Ondermeer worden de maximaal toelaatbare geurconcentraties (MTGC) gedefinieerd. In dit begrip is ook meegenomen dat de hindergrens voor de verschillende bedrijfsspecifieke geuren niet bij dezelfde geurconcentratie hoeft te liggen. De MTGC is een 'gewogen' hindernorm die als toetsingskader in te onderscheiden specifieke situaties kan worden vastgesteld. De MTGC-waarden nabij geurgevoelige objecten zijn geformuleerd als 98 percentielwaarden. Voor de inrichting of de aangevraagde activiteiten) zijn in het provinciale beleid geen MTGC-waarden vastgesteld.

Beoordeling geuremissie

De mogelijke geuroverlast als gevolg van deze activiteiten is nader beschouwd in het in bijlage 3 van de aanvraag opgenomen geurrapport. Het betreft het door Odournet opgestelde rapport "SCMR0812" van juli 2008. Dit rapport is echter in de aanvullende gegevens vervangen door rapport SCMR0813 van oktober 2008. In het geurrapport zijn alle van belang zijnde emissiebronnen van geur nader beoordeeld.

Hierbij is uitgegaan van de worst-case situatie waarbij de maximale emissie beschouwd is. Uit deze rapportage blijkt dat de geurbelasting als gevolg van het opgraven van brandbaar afval weliswaar met circa 3 procent toeneemt maar ook dat de geurbelasting binnen de gestelde normen blijft.

De geprognotiseerde geuremissie is opgenomen in het in bijlage 3 van de aanvraag opgenomen rapport SCMR0812 van juli 2008. Uit dit rapport blijkt dat de geuremissie van de inrichting licht (4,4 procent) toeneemt ten opzichte van de vergunde situatie. Binnen de geurcontouren liggen echter geen woningen zodat aan de in de vergunning opgenomen voorschriften wordt voldaan.

Voor de maximale geurbelasting zijn in de vigerende vergunning reeds voorschriften opgenomen. Deze komen overeen met het strengste toetsingskader. Ook de mogelijkheid om bij een gevalideerd klachtenpatroon een onderzoeksverplichting op te leggen is reeds in de vergunning opgenomen.

Verder zullen in de vergunning voorschriften worden opgenomen om het ontstaan van geuremissies tot een minimum te beperken. Voor het afgraven van droog brandbaar afval is gerekend met een kengetal waarvan onduidelijk is of dit ook daadwerkelijke overeenkomst met de werkelijkheid.

Het kengetal zal naar verwachting een redelijke betrouwbare prognose geven maar deze zal door middel van een geuronderzoek gevalideerd moeten worden. Daartoe is in de vergunning een onderzoeksverplichting opgenomen.

4.11. Verkeer en vervoer en visuele hinder

De veranderingsvergunning heeft geen invloed op het verkeer en vervoer binnen de inrichting
Visuele hinder als gevolg van de aangevraagde veranderingen is evenmin aan de orde.

5. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

De aanvraag maakt deel uit van de vergunning.

6. Terinzagelegging en ingediende zienswijzen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 30 oktober 2088 tot en met 10 december 2008 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht (bureau bibliotheek) en in het gemeentehuis van Landgraaf. Tevens was de ontwerpbeschikking via internet (www.limburg.nl) in te zien.

Ten aanzien van de ontwerpbeschikking heeft Deponie Zuid NV de volgende zienswijzen ingediend:

- Voor het storten en afgraven van droog brandbaar afval is in de vergunning opgenomen dat dit afval na drie jaar niet meer mag worden afgegraven. Deponie Zuid NV deelt deze mening niet en kan zich niet vinden in de driejaren termijn voor het afgraven van brandbaar afval. Deponie Zuid NV wil door middel van een proef aantonen dat het afgraven van brandbaar afval ook na drie jaar nog kan. Deponie Zuid NV verzoekt daarom de mogelijkheid in de vergunning op te nemen om nader onderzoek te verrichten naar de verlenging van de opslagtermijn van drie jaar.
- In voorschrift 2.5 is opgenomen dat percolaatwater zo spoedig mogelijk na het beëindigen van de situatie als genoemd in het voorschrift uit het bufferbassin moet worden afgevoerd. Daarbij mag maximaal 500 m^3 in het bassin achterblijven. Ten einde de afvoer naar de zuivering goed te laten verlopen is het noodzakelijk dat 30 % van het calamiteitenbassin gevuld blijft. Op deze manier ontstaat er een homogene percolaatstroom en een stabiele procesvoering in de zuivering. Verzocht wordt de laatste zin in het voorschrift zodanig te wijzigen dat nog maximaal 3.300 m^3 percolaat aanwezig mag zijn.

Ten aanzien van de ingekomen zienswijzen overwegen wij het navolgende

Termijn storten droog brandbaar
Voor het storten en afgraven van droog brandbaar afval is in de ontwerpbeschikking voor wat betreft de termijn aangesloten bij het Besluit storten en stortplaatsen afvalstoffen. In deze vergunning is daarom een termijn van maximaal drie jaar toegestaan. Het verzoek van Deponie Zuid NV om de mogelijkheid in de vergunning op te nemen om door middel van proeven aan te tonen dat het opgraven van gestort afval ook na drie jaar mogelijk is, wijzen we echter af. Ten eerste voorziet de vigerende revisievergunning reeds in de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden proeven te verrichten. Daarnaast is het landelijke beleid inmiddels gebaseerd op een maximale periode van 1 jaar.

In het onlangs gepubliceerde Landelijk afvalbeheerplan 2009-2021 (LAP2, publicatie van 10 december 2008 tot en met
21 januari 2009) is in hoofdstuk 21.7.1 expliciet opgenomen dat het tijdelijk opslaan van brandbaar restafval op een stortplaats maximaal 1 jaar mag duren. In het LAP2 wordt de tijdelijke opslag van dergelijk afval toegestaan om te voorkomen dat bij een toenemende verbrandingscapaciteit in bepaalde perioden van het jaar (zomerperiode en periode rond jaarwisseling) overcapaciteit aanwezig is en niet alle capaciteit wordt gebruikt. Om dit te voorkomen en om de hoeveelheid te storten brandbaar afval verder te reduceren, kunnen voorraden worden aangelegd. In deze vergunning wordt de maximaal toegestane termijn voor tijdelijke opslag alvorens te verwijderen beperkt tot 1 jaar. Gelet op het bovenstaande is voor wat betreft de in relatie tot het herneembaar storten aangevraagde mogelijkheid voor een proef geen meerwaarde aanwezig.

Bufferbassin percolaatwater
In de zienswijze wordt in het geheel niet gemotiveerd waarom een permanent water bassin van 3.300 m^3 aanwezig zou moeten zijn. De aanvraag betreft een bassin voor de tijdelijke buffering van percolaatwater in geval van calamiteiten of bepaalde onderhoudswerkzaamheden. In de vergunning is een maximale hoeveelheid van 500 m^3 toegestaan omdat het praktisch niet goed mogelijk is het bassin volledig leeg te zuigen en vooral om te voorkomen dat de vloeistofdichte kleilaag uitdroogt.
Een bassin waarin minimaal 3.300 m^3 water gebufferd is, is echter geen calamiteitenbassin meer. Een calamiteitenbassin heeft een tijdelijke functie. In de zienswijze wordt gesuggereerd dat het percolaat, dat tijdelijk in dit bassin aanwezig is, een functie heeft in relatie tot de procesbeheersing van de percolaatwaterzuivering. In de aanvraag is hiermee echter geen enkele relatie gelegd. Als deze hoeveelheid percolaat nodig zou zijn in het kader van de procesbeheersing dient een permanent bufferbassin in de waterzuivering te worden gerealiseerd dat ook als zodanig aangevraagd, geconstrueerd, gebouwd en beheerd wordt.

7. Besluit

Wij besluiten
- aan Deponie Zuid NV een veranderingsvergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder b en c, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Europaweg 179 te Landgraaf;
- dat de aanvraag deel uitmaakt van de vergunning tenzij daarvan op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften mag of moet worden afgeweken;
- dat aan deze vergunning de volgende voorschriften verbonden zijn;
- op grond van artikel 8.24, lid 1, van de Wet milieubeheer dat de revisievergunning van Deponie Zuid NV d.d. 4 april 2006 (kenmerk 2005/34087) als volgt wordt gewijzigd:
  - voorschrift D.5.2 in te trekken en te vervangen door een gelijkgenummerd voorschrift D.5.2;
  - voorschrift E.3.3 in te trekken en te vervangen door een gelijkgenummerd voorschrift E.3.3;
  - de voorschriften I.2 en I.3 in te trekken en te vervangen door een nieuw voorschrift I.3.

8. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:
a. de naam en het adres van de indiener;
b. de datum;
c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:
Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl.

9. Slotbepaling:

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:
a. aanvrager van de vergunning, zijnde Deponie Zuid NV;
b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Landgraaf;
c. Waterschap Roer en Overmaas, Afdeling beheer, postbus 185, 6130 AD Sittard.
d. VROM-Inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

[redacted]

wnd. Afdelingshoofd Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften veranderingsvergunning
Bijlage 2 : Gewijzigde voorschriften revisievergunning

Bijlage 1

1. Opslag en afgraven van brandbare afvalstoffen in het stortlichaam

1.1. Het opslaan en afgraven van droge brandbare afvalstoffen in het stortlichaam is uitsluitend toegestaan indien dit geschiedt binnen de voorschriften van de vergunning. Het opslaan of afgraven van deze afvalstoffen is niet toegestaan indien dit kan leiden tot aantasting of beschadiging van de bodembeschermende voorzieningen

1.2. Droog brandbaar afval dat voor afgraven in aanmerking komt dient te worden gestort in een speciaal daarvoor bestemd vak als bedoeld in voorschrift 5.2. Binnen de inrichting dient driedimensionaal op tekening te worden vastgelegd waar een dergelijk compartiment zich bevindt.

1.3. Per jaar mag maximaal 40.000 ton droog brandbaar afval worden verwerkt en afgegraven Het afgraven van droog brandbaar afval is uitsluitend toegestaan indien dit afval als zodanig gestort is.

1.4. Droog brandbaar afval als bedoeld in voorschrift 1.3 betreft afval dat:
- als zodanig gescheiden ingezameld, geaccepteerd en gestort is;
- geen natte organisch fractie bevat;
- een stookwaarde heeft van minimaal 7 MJ/kg;
- geen gemengd stedelijk afval bevat;
- een beperkt vochtpercentage heeft.

1.5. Afval dat langer als 1 jaar geleden gestort is mag niet meer worden opgegraven.

1.6. Het afgraven van afval dat niet gestort is in een stortvak als bedoeld in 5.2 is verboden.

1.7. In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle brandbaar afval dat wordt gestort met de mogelijkheid om dit later mogelijk te kunnen afgraven het volgende geregistreerd wordt :
- de datum van aanvoer;
- de aangevoerde hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van de locatie van herkomst;
- de naam en adres van de ontdoener;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

In afwijking van het gestelde in dit voorschrift hoeven de naam en het adres van de locatie van herkomst en van de ontdoener niet in het registratiesysteem te worden opgenomen indien er sprake is van route-inzameling zoals bedoeld in het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijk afvalstoffen.

1.8. In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgegraven afvalstoffen het volgende moet worden vermeld:
- de datum van afvoer;
- de afgevoerde hoeveelheid (kg);
- de afvoerbestemming;
- de naam en adres van de afnemer;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

2. Bufferbassin percolaatwater

2.1. Het bufferbassin dient vloeistofdicht en voldoende sterk te zijn. De kaden en de onderafdichting van het bassin moeten zijn voorzien van een vloeistofdichte constructie. Deze constructie dient te voldoen aan de eisen van de Richtlijn onderafdichting. Controle en inspectie van dit bassin dient te geschieden conform de voorschriften E.3.2 en E.3.4.

2.2. De constructie van het bassin moet voldoende sterk zijn en in staat zijn de krachten, die ontstaan tijdens vullen en opslag van percolaat te allen tijde te weerstaan.

2.3. Het bassin dient elk jaar te worden geïnspecteerd op verzakkingen, grondverschuivingen en afwatering. Zodra verzakkingen of grondverschuivingen worden geconstateerd, dienen onverwijld doeltreffende maatregelen tot herstel te worden getroffen. De resultaten van deze inspecties dienen jaarlijks, dan wel onmiddellijk na een ongewoon voorval, middels een rapportage aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

2.4. Het percolaat dient zodanig te worden ingebracht, dat deze zich zowel tijdens als na het inbrengen steeds binnen de kaden en tenminste 25 cm onder de kruin daarvan bevindt.

2.5. Percolaatwater mag uitsluitend in het bufferbassin worden opgeslagen indien dit percolaatwater niet in de rioolwaterzuivering verwerkt kan worden. Tijdelijke opslag van percolaat is derhalve alleen toegestaan als
- de percolaatwaterzuivering vanwege een calamiteit of vanwege onderhoudswerkzaamheden niet operationeel is;
- de percolaatwaterzuivering vanwege onderhoudswerkzaamheden slechts een beperkte capaciteit heeft;
- het stortlichaam volledig droog moet zijn vanwege onderhoud en inspectie van de percolaatdrainagesysteem.

Het percolaatbufferbassin dient zo spoedig mogelijk na het beëindigen van deze situaties te worden geledigd. Daarbij mag maximaal 500 m^3 percolaat/hemelwater permanent in het bassin aanwezig zijn.

2.6. Het vullen en het ledigen van het percolaatbufferbassin mag uitsluitend geschieden met stationaire voorzieningen en installaties (leidingen, pompen).

2.7. Uiterlijk binnen drie maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient een exacte tekening ter goedkeuring te worden overgelegd waarin de voor het calamiteitenbassin noodzakelijke aanpassing van de technische installatie op detail niveau is weergegeven. Daarbij dient tevens inzicht te worden verschaft over de wijze waarop deze installaties bestuurd worden.

2.8. Het automatisch verpompen van percolaat naar het calamiteitenbassin is alleen toegestaan onder de voorwaarden dat:

- in de tunnel ten minste twee pompen aanwezig zijn waarbij in de standaardsituatie door de eerste pomp naar de PWZI gepompt wordt en de tweede pomp, in het geval dat de eerste vanwege een calamiteit afschakelt, percolaat naar het calamiteitenbassin verpompt danwel
- een schakelklep in de pompleiding aanwezig is die in het geval dat de vloeistofniveaus in zowel de PWZI als de percolaatbuffer in de tunnel te hoog staan en daarbij de afvoer naar het gemeente riool maximaal is, zodanig schakelt dat het percolaat vanuit de tunnel naar het calamiteitenbassin verpompt wordt.

2.9. Het gebruik van het calamiteitenbassin zonder de in voorschrift 2.7 bedoelde goedkeuring is verboden.

2.10. Percolaatwater mag slechts in het bufferbassin worden verpompt nadat vooraf gecontroleerd is dat de kleilaag intact is en in goede staat van onderhoud verkeert.

2.11. Het ledigen van het bassin dient zodanig te geschieden dat het percolaat vanuit het calamiteitenbassin rechtsreeks in de PWZI terecht komt. Het ledigen van het bassin via het stortlichaam, op welke wijze dan ook, is ten strengste verboden.

2.12. Het ledigen van het percolaatbufferbassin met een gierton is niet toegestaan.

2.13. Het bufferbassin mag in geen enkel geval voor meer dan 90 procent gevuld zijn.

2.14. In perioden dat het bufferbassin niet of slechts gedeeltelijk gevuld is dienen maatregelen te worden getroffen om te voorkomen dat de kleilaag uitdroogt of op een andere wijze aangetast wordt.

3. Brandbestrijding

3.1. Opslag en uitgraven van brandbaar afval uit het stortlichaam dient te allen tijde zodanig te geschieden dat er geen verhoogde brandrisico kan ontstaan.

4. Geur

4.1. Geuremissiemetingen en verspreidingsberekeningen moeten worden uitgevoerd conform de NeR. De bijbehorende geurconcentratiemetingen moeten worden uitgevoerd volgens de geldende norm

(NEN-EN 13725). De resultaten van de metingen en berekeningen moeten worden gerapporteerd in geureenheden. Het meetplan moet worden voorgelegd aan het bevoegd gezag.

4.2. Voor het afgraven van brandbaar afval moet door middel van geurmetingen worden aangetoond dat de geurimmissies de in de revisievergunning opgenomen eisen niet overschrijden. Dit geuronderzoek dient te worden verricht bij de eerste ontgraving van afval.

4.3. Uiterlijk 1 maand voor het afgraven van de eerste partij brandbaar afval dient de vergunninghoudster voor het onderzoek als bedoeld in voorschrift 4.2 een onderzoeksvoorstel ter goedkeuring aan het bevoegd gezag voor te leggen. In dit voorstel dient tevens te worden aangegeven binnen welke termijn het onderzoek zal plaatsvinden en wanneer een rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag wordt overgelegd. Dit onderzoek dient te worden opgesteld overeenkomstig het document "meten en rekenen geur van het ministerie van VROM d.d. dec. 1994" (Publicatiereeks lucht&energie nr. 115) dan wel een op dat tijdstip nieuw aanvaarde onderzoeksmethode.
In dit onderzoek dienen ten minste de volgende aspecten te worden opgenomen:

- het vaststellen van de geurimissieconcentratie rond de inrichting tijdens representatieve bedrijfsvoering. De verspreiding van de geur dient te worden berekend met behulp van de laatste softwareversie van het Nieuw Nationaal Model;
- bepalen hedonische waarde;
- toetsing aan voorschrift F.5.1 en F.5.2 (geurnormering);
- uitwerken en rapporteren van de mogelijke maatregelen (incl. kosten), welke kunnen worden getroffen om te komen tot een vermindering van de geurhinder, dan wel een verdergaande reductie van de geuremissie.

4.4. Op grond van de resultaten van het onderzoeksrapport als bedoeld in voorschrift 4.3 kan het bevoegd gezag nadere voorschriften opleggen.

4.5. Bij ernstige hinder in de omgeving ten gevolge van een storing of een incident dient de procesvoering onmiddellijk te worden beëindigd en dient het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis te worden gesteld.

5. Storten en afgraven droog brandbaar afval

5.1. Het storten van droog bedrijfsafval als bedoeld in voorschrift 1.3 en het eventueel afgraven hiervan is uitsluitend toegestaan inden dit vooraf in het in voorschrift C.2.1 van de revisievergunning d.d. 4 april 2006 bedoelde exploitatie- toezicht- en controleplan opgenomen is. In dit plan dient tevens exact te worden aangegeven op welke locaties de in voorschrift 5.2 bedoelde stortvakken gelegen zijn en binnen welke termijn deze mogelijk afgegraven worden.

5.2. Het storten van eventueel af te graven droog brandbaar afval dient te geschieden in speciaal daarvoor bestemde stortvakken die:

- een maximaal oppervlakte van 50 bij 50 meter hebben en maximaal 2 meter hoog zijn;
- die door een stortwal zijn gescheiden van de rest van het stortlichaam.

5.3. Het gestorte afval dient te worden verdicht en zodanig te worden afgedekt dat geen geur verspreiding kan optreden en het gestorte afval niet gemengd wordt met een inert of andere onbrandbaar materiaal en zo ongeschikt raakt om in een verbrandingsinstallatie te kunnen worden verwerkt.

5.4. De toetreding van hemelwater dient eveneens te worden voorkomen.

5.5. Het storten en eventueel afgraven van droog brandbaar afval mag in geen enkel geval leiden tot nadelige gevolgen voor de exploitatie van de stortplaats. Verder dient het afgraven van afval zodanig te geschieden dat de stabiliteit van de stortplaats te allen tijde gegarandeerd is.

5.6. De exploitatie van de stortplaats dient uiterlijk 30 jaar na aanvang van het storten van afval te zijn beëindigd. Het afgraven van brandbaar afval dient uiterlijk vijf jaar voordat de stortplaats afgewerkt moet worden te worden gestaakt. Afgraven van afval binnen deze periode is niet toegestaan.

5.7. Afgraven van brandbaar afval binnen een afstand van 10 meter van bodembeschermende voorzieningen is ten strengste verboden.

5.8. Afgraven van brandbaar afval binnen een afstand van vijf meter tot de stortgasleidingen is niet toegestaan.

5.9. Brandbaar afval dat wordt gestort met als doel dit mogelijk later te kunnen afgraven mag niet binnen 25 meter van een asbesthoudend compartiment te worden gestort aanwezig. Voor een asbesthoudend compartiment dat onder dit brandbaar afval gelegen is geldt een afstand vijf meter

5.10. Brandbaar afval dat onder een asbesthoudend compartiment is gelegen mag in geen enkel geval wordt afgegraven.

Bijlage 2 Gewijzigde voorschriften revisievergunning

D.5.2.

a. Een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moeten voldoen aan PGS 30, van welke richtlijn de artikelen 4.1.2, 4.1.5, 4.2.6, 4.2.10 en 4.3.1 niet van toepassing zijn op een bovengrondse tank die is opgericht voor 1 oktober 2000.

b. Voor de opslagtank voor het aftanken van de compactor op het stortlichaam hoeft in afwijking van lid a ter plaatse van de opstelplaats van het voertuig geen aaneengesloten verharding aanwezig te zijn. In dat geval dient ten minste 25 kg absorptiemiddel aanwezig te zijn, dient het vulpunt van de tank te zijn voorzien van een lekbak en mag afleveren aan de compactor slechts plaatsvinden zonder automatisch vulpistool.

E.3.3

Ten behoeve van de controle en het onderhoud van het controledrainagesysteem en percolaatafvoersysteem als bedoeld in voorschrift E.2.4 en E.2.10 moeten de volgende werkzaamheden worden uitgevoerd:

a. de drainagesystemen van de onder- en bovenafdichting en het controledrainagesysteem onder de onderafdichting in het grondwater moeten elke zes maanden worden gecontroleerd. Het controleren van het functioneren van het drainagesysteem voor percolatiewater van de onderafdichting en van het controledrainagesysteem in het grondwater ten aanzien van de vloeistofstroming in drains en leidingen dient plaats te vinden in de daartoe aangebrachte schachten c.q. inspectieputten of verzamelleidingen, overeenkomstig de methode aangegeven in de Richtlijn drainage- en controlesystemen.

b. de drains en de leidingen moeten vanaf het moment dat ze in bedrijf zijn genomen tot twee jaar na het gereedkomen van de volledige definitieve eindafwerking ten minste elk jaar worden doorgespoten ten behoeve van het verwijderen en voorkomen van verstoppingen. Twee jaar na het gereedkomen van de volledige definitieve eindafwerking kan de frequentie, met goedkeuring van Gedeputeerde Staten, worden verminderd tot minimaal eenmaal per twee jaar; Dit voorschrift is niet van toepassing op het controledrainagesysteem onder de onderafdichting (signaleringsdrainage).

c. voorafgaande aan de aanleg van (een deel van) de bovenafdichting moeten de in de teen van het stort aanwezige drains en leidingen met behulp van een camera worden geïnspecteerd.

d. Ten minste 1 maal per week dienen de leidingen van het controledrainagesysteem visueel te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van water. In het geval dat water in deze leidingen wordt aangetroffen dient:
   - de hoeveelheid van dit water te worden bepaald;
   - dit water organoleptisch te worden beoordeeld op kleur, helderheid en reuk;
   - dit water te worden bemonsterd en te worden geanalyseerd conform voorschrift E.3.5;
   - te worden beoordeeld of sprake is van een mogelijke lekkage.

   De resultaten van deze controle dienen schriftelijk te worden vastgelegd en ten minste twee maal per jaar aan het bevoegd gezag te worden gerapporteerd.

e. Uiterlijk voor 31 december 2009 en vervolgens elke vijf jaar dienen de leidingen van het controledrainagesysteem door middel van een camera-inspectie te worden onderzocht op deformatie, aanslag en andere onvolkomenheden. De resultaten dienen te worden vastgelegd in een rapport.

f. De rapportage van de bevindingen van de onder a t/m c en e genoemde werkzaamheden moet binnen een maand na het verrichten van de controles en werkzaamheden aan Gedeputeerde Staten worden overgelegd.

I.3. Indien uit de op grond van voorschrift I.1 vereiste opgave blijkt dat het energieverbruik meer dan 75.000 m3 aardgas (of aardgasequivalenten) of 200.000 kWh bedraagt dient binnen 6 maanden door de vergunninghoudster een standaard energiebesparingonderzoek te worden uitgevoerd. Dit energieonderzoek dient gericht te zijn op alle installaties en processen die binnen de inrichting worden gebruikt. De resultaten van het energiebesparingonderzoek worden vastgelegd in een onderzoeksrapport. Dit rapport bevat tenminste:

- een beschrijving van de onderzochte installaties en processen
- een beschrijving van de energiehuishouding (zijnde een overzicht van de energiebalans van alle onderzochte objecten en een toedeling van tenminste 90 % van het totale energieverbruik aan individuele installaties en processen).
- een overzicht van de mogelijke energiebesparende technieken en/of maatregelen toegespitst op de installaties en processen met een substantieel energieverbruik;
- een overzicht van mogelijke organisatorische en "good-housekeeping"-maatregelen die leiden tot energiebesparing.

Van de in het onderzoeksrapport beschreven energiebesparende technieken en/of maatregelen dienen de volgende gegevens te worden beschreven:

- De jaarlijkse energiebesparing;
- De (meer)investeringskosten;
- De verwachte economische levensduur;
- De jaarlijkse besparing op de energiekosten op basis van de geldende energietarieven;
- Een schatting van eventuele bijkomende kosten/baten anders dan energiebesparing;
- De terugverdientijd op basis de (meer)investeringskosten en de baten.